

рили тамъ градове и завладѣли жителите. Основите на повечето отъ сегашните ни градове сѫ стари. Много отъ тѣхъ сѫ се съградили по старъ образецъ отъ прѣградията, които постепенно се строили при укрепленията, принадлежащи на князовете и прѣводители на балканските словѣнски племена. Сирийския съврѣмененъ църковенъ лѣтописецъ Иоанъ Ефескии ни съобщава слѣднитѣ любопитни и цѣнни извѣстия за словѣните, които се заселили отсамъ дунава, той писалъ прѣзъ 584 г., а живѣлъ вжтрѣ въ Цариградъ прѣзъ 558—575 година.

„На третата година слѣдъ смъртта на Юстиниана, пише той, и стѫпването на прѣстола на побѣдоносния Тиберий, проклѣтия словѣнски народъ се явилъ и завзелъ всичката Елада, околностите на Солунъ и цѣлата Тракия. Тѣ завоевали много градове и крѣости съ огнь и мечъ опустошавали и грабили страната и господарували тамъ съвѣршено свободно, като у дома си. Това се продължавало четири години до като императорътъ воевалъ съ персите; вслѣдствие на това тѣ се разпореждали въ страната до тогава, до когато богъ ги испѣдилъ оттамъ. Тѣхните грабежи се разпространили до самата вѣнчна стѣна (Анастасиевата стѣна). Всички гѣ императорски стада станали тѣхна плячка. И до днесъ тѣ живѣятъ безъ грижа и безъ страхъ въ римските провинции, като грабятъ, убиватъ и горятъ; тѣ се обогатѣли, иматъ злато и срѣбро, цѣли стада коне и множество оржие; научили се да воюватъ по добре отъ ромеите (византийците)“.

Любопитни извѣстия относително заимствуванията на нашите прѣдѣди вжтрѣ въ Балк. полуостровъ отъ Византия ни се даватъ отъ солунския архиепископъ Иоанна при описание на обсадите на гр. Солунъ отъ словѣните, както мѣстни тѣй и дошли съ аварите въ края на VI начелото на VII вѣкъ. Тамъ се казва, че словѣните приготвили обсадни машини и желѣзни тарани, грамадни каменомѣтателни ордия и така наречани гѣ костенурки, които сѫ били покрити съ суhi кожи, послѣ, като измѣнили покрива за да не би да бѫдатъ изгорени отъ горѣщата смола, която се хвѣрляла отъ неприятеля, покрили ги съ прѣсни кожи отъ бикове и камили, които тѣ нарочно за това били ги наскоро убили и ги прикрѣпили съ гвоздей. Като се распоредили по такъвъ начинъ близо до стѣните, отъ третия денъ на обсадата започнали да хвѣрлятъ камъни. Тѣхните стрѣлци хвѣрляли стрѣли